

- d) starszego planisty,
- e) starszego referenta administracyjnego,
- f) inspektorów.

§ 5. Szczegółowy podział pomiędzy stanowiskami pracy ustali powiatowy pełnomocnik na podstawie instrukcji Prezesa Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

III. Gminna delegatura Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

§ 6. Gminnemu delegatowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji podlegają referenci.

§ 7. Wewnętrzny podział pracy pomiędzy referentami ustali delegat gminny na podstawie instrukcji Prezesa Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

671

UCHWAŁA Nr 404 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 14 maja 1952 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Wzorowego Kierowcy”.

W celu podkreślenia poważnej roli kierowców pojazdów samochodowych w gospodarce narodowej i wyróżnienia kierowców pracujących wzorowo oraz w celu upowszechnienia wzorowych bezawaryjnych metod ich pracy, Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Wzorowego Kierowcy”.

§ 2. 1. Odznaka „Wzorowego Kierowcy” stanowi uznanie osiągniętej przez kierowcę sprawności zawodowej i aktywnego udziału w budowie Polski Ludowej.

2. Ustanawia się następujące stopnie odznaki:

- I stopień koloru brązowego,
- II stopień koloru srebrnego,
- III stopień koloru złotego.

§ 3. Kierowcy pojazdów samochodowych wyróżnieni odznaką „Wzorowego Kierowcy” przy innych równych warunkach mają pierwszeństwo:

- 1) w awansie społecznym;
- 2) w szkoleniu zawodowym;
- 3) w przydziale mieszkań pracowniczych;
- 4) w lecznictwie sanatoryjnym;
- 5) w skierowaniu na wczasy pracownicze;
- 6) w przyjęciu dzieci na wyższe uczelnie;
- 7) we wszelkiego rodzaju świadczeniach socjalnych.

§ 4. 1. Odznakę „Wzorowego Kierowcy” nadaje Minister Transportu Drogowego i Lotniczego na wniosek ministra, w którego resorcie kierowca jest zatrudniony, lub kierownika urzędu centralnego, jeżeli kierowca jest zatrudniony w tym urzędzie albo w podległych mu jednostkach.

2. Żołnierzom w czynnej służbie wojskowej odznakę „Wzorowego Kierowcy” nadaje Minister Obrony Narodowej w trybie i na zasadach, określonych w przepisach wojskowych.

3. Kierowcom, będącym funkcjonariuszami lub pracownikami służby bezpieczeństwa publicznego, odznakę „Wzorowego Kierowcy” nadaje Minister Bezpieczeństwa

Publicznego na wniosek dowódcy (kierownika) jednostki, w której kierowca jest zatrudniony.

§ 5. 1. Minister Transportu Drogowego i Lotniczego za zgodą Prezesa Rady Ministrów ustali regulamin odznaki „Wzorowego Kierowcy”, określający warunki uzyskiwania odznaki, tryb jej nadawania i cofania, jak również wzór dokumentów, stwierdzających nadanie odznaki, jej wygląd, sposób noszenia i umieszczania na pojazdach samochodowych.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, co do funkcjonariuszów i pracowników służby bezpieczeństwa publicznego ustali Minister Bezpieczeństwa Publicznego w porozumieniu z Ministrem Transportu Drogowego i Lotniczego, za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 6. 1. Otrzymanie wojskowej odznaki „Wzorowego Kierowcy” stanowi podstawę do korzystania przez odnanzonego po zwolnieniu ze służby wojskowej i przejściu do cywilnej służby w charakterze kierowcy z uprawnień, określonych w § 3.

2. Nadanie żołnierzowi po raz pierwszy wojskowej odznaki „Wzorowego Kierowcy” odpowiada odznace I stopnia, po raz drugi — odznace II stopnia, po raz trzeci — odznace III stopnia.

§ 7. Uprawnienia Ministra Obrony Narodowej, wpływające z uchwały, przysługują w stosunku do Wojsk Wewnętrznych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 8. Nadanie odznaki „Wzorowego Kierowcy” nie stanowi przeszkody w przedstawieniu wyróżnionego kierowcy do odnaczeń państwowych.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego, Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego oraz wszystkim innym ministrom.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

672

UCHWAŁA Nr 441 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 maja 1952 r.

w sprawie ustalenia powierzchni lokali biurowych.

Celem dostosowania powierzchni lokali biurowych, zajmowanych przez władze, urzędy i instytucje wymienione w art. 27 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 21 grudnia

1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 36, poz. 343), do istotnych ich potrzeb i unormowania maksymalnej powierzchni tych lokali biuro-